రంగుల కల

జి. పరిమళా సోమేశ్వర్

'మధుమతి దగ్గర నుంచి లెటర్ వచ్చింది.' అమ్మ చెప్పిన వార్త వినగానే అప్పుడే కాలేజీనుండి యింటికి వచ్చిన రేఖ ఆనందంతో కెవ్వున కేక వేసినంత పని చేసింది.

"ఏది? ఎక్కడ పెట్టావ్?" అంటూ ఆత్రంగా అడిగింది.

"ఏమిటే ఆ హడావిడి? అక్కడ చదువుకునే టేబులుమీద ఉంది. పోయి చూడు. జాగ్రత్త! ఏమిటా పరుగు? క్రిందపడి మోకాళ్ళు విరగ్గొట్టుకునేవు...' అమ్మ హెచ్చరికలను వినకుండానే పరుగు పరుగున తన గదిలోకి వెళ్ళింది రేఖ.

చేతిలోని పుస్తకాల బ్యాగును మంచం మీదకు గిరాటు వేసింది. టేబుల్ మీద పేపర్ వెయిట్ క్రింద ముచ్చటగా, ఎదురుగా ఉన్న లేతరంగు కవరును చూస్తూనే ఆమె కళ్ళు ఆనందంతో మిలమిల మెరిసినయి. ఆమె గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. 'మధుమతి! మధుమతి!' అంటూ ఆమె గుండె మధురంగా కలవరిస్తోంది.

అబ్బ! ఎన్నాళ్ళయింది మధుమతి ఉత్తరం వచ్చి! నెలరోజులు! ఈ నెల రోజుల్లోను తను నాలుగు ఉత్తరాలన్నా వ్రాసింది మధుమతికి. ఉత్తరాల సారాంశమంతా ఒకటే! 'మీ కలంనుండి వెలువడే ఉత్తరంకోసం ఎంతో ఆసక్తిగా ఎదురు చూస్తున్నాను. నా ఆశను నిరాశ కానీయరని ఆశిస్తున్నాను.'

పాపం మధుమతికి ఎన్ని పనులు! ఎంత హడావిడి! తనలాంటి పాఠకులు ఆమెకి ఎన్ని వందలమంది ఉన్నారో! ఐనా తీరిక చేసుకుని నెలకు ఒకటో రెండో ఉత్తరాలు వ్రాస్తూనే ఉంటుంది తనకి. బహుశా తన 'పోరు' పడలేక ముదుపు చెల్లించుకునేట్టు వ్రాస్తుందేమో తనకి. ఏలాగైనా వ్రాయనీ తనకు కావలసింది ఆమె స్వదస్తూరితో వ్రాసిన ఉత్తరం. ఆ ఉత్తరం వ్రాయటానికి ఆమె ఎంతైనా విసుక్కోనీ, ఆఖరికి తిట్టుకున్నా సరే తనేం కించపడదు. తనకి కావలసిందల్లా ఆమె ఉత్తరం; అందులో ముత్యాలసరాల్లా ఉన్న ఆమె వాక్యాలు; వాటిలోనుండి తొంగి చూసే అత్యద్భుతమైన ఆమె మేధస్సు.

అసలు మధుమతి వంటి సుప్రసిద్ధ రచయిత్రి రచనలు చదివి వాటిని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవటమే ఒక గొప్ప విషయం. కేవలం అర్థం చేసుకుని ఊరుకోవటం కాక తను ఆమె రచనలద్వారా ఏమి గ్రహించిందో దానిని అందంగా, వివరంగా విమర్శనాత్మకంగా ఆ రచయిత్రికే విప్పి చెప్పగలగటం మరో గొప్ప విషయం. తన అభిప్రాయాలను చదివి, ఆమెమీద తనకుగల శ్రద్ధాసక్తులను గుర్తించి తనకి ఆదరంగా ఆమె ఉత్తరం వ్రాయటమే మహావరంగా భావిస్తుంది రేఖ.

రేఖ బియ్యే ఫైనలియర్ చదువుతోంది. లిటరేచర్ మెయిన్‌తో బియ్యే చదువుతున్న రేఖ తెలుగులో వెలువడే వార మాస పత్రికలన్నిటినీ అక్షరం వదలకుండా చదువుతుంది. అయినా ప్రతి రచనా చదివినప్పటికీ ఆమెకు నచ్చే రచనలు మాత్రం చాలా కొద్దిమాత్రమే. ఆ కొద్ది రచనలలో మధుమతి రచనలు ముఖ్య

కొన్నైనని.

మధుమతి చేతిలో ఎలాంటి యితివృత్తమైనా సరే అద్భుతంగా రూపు దిద్దుకుంటుంది. ఎంతటి అతి సామాన్యమైన విషయాన్నైనా అందంగా, అందరిచేత చదివించి, మెప్పించే విధంగా వ్రాయటంలో ఆమె కామె సాటి. నిత్య జీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతి చిన్న సంఘటననూ ఎంతో నిశితంగా పరిశీలించి దానిని గురించి యితరులెవ్వరూ ఊహించని పద్ధతిలో హృదయానికి హత్తుకుపోయేలా వ్రాసే మధుమతి అంటే రేఖకు ఎంతో అభిమానం, గౌరవం.

ఆమె రచనలను చదువుతున్నకొద్దీ క్రమంగా ఆమె రచనలకన్నా ఆమె రచనలలో వ్యక్తమయే వ్యక్తిత్వమే రేఖ నెక్కువగా ఆకర్షించసాగింది. ఇంత అందంగా వ్రాసే ఆ రచయిత్రి ఎంత అందంగా ఉంటుందో! ఇన్ని గొప్ప విషయాలను గురించి వ్రాసే ఆమె హృదయం ఎంత గొప్పదో! లక్షలాది పాఠకులను ఆకర్షించే రచనలు చేస్తున్న ఆమె వ్యక్తిత్వం ఎంత విశిష్టమైనదో! ఇలా ఆలోచించుకుపోతున్న రేఖకు మధుమతి మీద ఎంతో గౌరవం ఏర్పడసాగింది. ఆమెతో ఎలాగైనా పరిచయం చేసుకోవాలన్న కోరిక కలిగింది.

మధుమతి వ్రాసిన సీరియల్ నవల అచ్చవుతున్న పత్రికకు వ్రాసి ఆమె అడ్రెసు తెలుసుకుంది. మధుమతి విశాఖపట్టణంలో ఉంటుందన్న విషయం తెలిసేక రేఖకు కొంచెం నిరుత్సాహం కలిగింది. ఎక్కడి హైద్రాబాద్, ఎక్కడ విశాఖ! కనీసం తనకు తెలిసిన బంధువులన్నా లేరు విశాఖలో—ఒకసారి ఆ ఊరు వెళ్ళి అలాగే మధుమతిని చూద్దామంటే!

ఆమె మీద ఎంత అభిమానం ఉంటే మాత్రం నిండా పద్దెనిమిదేళ్ళు లేని తను ఒంటరిగా విశాఖ వెళ్ళి ఎక్కడని ఉంటుంది? మధుమతి యింటికే సరాసరి వెళ్ళి తిష్ఠ వేస్తే ఏం బాగుంటుంది?

మధుమతిని కళ్ళారా చూసి తరించే భాగ్యం ఎటుపడీ లేదు. కనుక కనీసం ఉత్తరాల ద్వారానైనా పరిచయం చేసుకుందామని భావించి మధుమతి యిటీవల వ్రాసిన ఒక నవలను మెచ్చుకుంటూ పది పేజీల ఉత్తరం వ్రాసి పోస్టులో వేసిన దగ్గరనుండీ దానికి జవాబు ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురు చూడసాగింది. ఆ నిరీక్షణతో పదిహేను రోజులకన్నా ఎక్కువ వెయ్యక ముందే మరో ఉత్తరం వ్రాసింది. రెండవ ఉత్తరానికి వారం రోజులకన్నా ఎక్కువ ఓపిక మిగుల్లేకపోయింది రేఖ. అందువల్ల వెంటనే మరో ఉత్తరం వ్రాసింది. ఆమె మూడవ ఉత్తరాన్ని పోస్టుచేసిన వారం రోజులకల్లా మధుమతినుండి జవాబు వచ్చింది.

మధుమతి వ్రాసింది కేవలం ఇన్‌లాండ్ కవరు మాత్రమే! అందులో ఉన్నవి కూడా ఏడెనిమిది వాక్యాలు. కాని అదే మహా భాగ్యంగా భావించి మురిసిపోయింది రేఖ. ఆమె వ్రాసిన మూడు ఉత్తరాలూ అందిన వనీ తీరిక లేక జవాబు వెంటనే యివ్వలేకపోయాననీ, నవలను గురించి ఆమె అభిప్రాయాలు చదివి సంతోషించాననీ, ఆమె వంటి పాఠకుల ఆదరాభిమానాలను చూసినప్పుడల్లా కనీసం వారికోసమైనా మరి కొన్ని మంచి రచనలు చెయ్యాలన్న కోరిక తనకు కలుగుతుందనీ వ్రాసింది మధుమతి.

ఆ ఉత్తరాన్ని కనీసం వందసార్లన్నా చదువుకుంది రేఖ. వెంటనే ఆమెకు జవాబు కూడా వ్రాసింది. తరువాత మధుమతి వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని తన స్నేహితురాళ్ళందరికీ చూపించింది. కొందరితో 'మధుమతి నా ఫ్రెండు' అని కూడా చెప్పింది.

అలా ప్రారంభమయిన వారి ఉత్తరాల పరిచయం నెల నెలకీ అభివృద్ధి అవసాగింది. ఏడాది తిరిగివచ్చేసరికి రేఖ మధుమతికి దాదాపు ఏభై ఉత్తరాలు వ్రాయటం వాటికి ఆమెనుండి ఏడెనిమిదిసార్లు జవాబులు రావటం జరిగింది.

ఇటీవల వరుసగా తాను వ్రాసిన నాలుగు ఉత్తరాలకు జవాబు యింతవరకు రానేలేదని చింతిస్తున్న రేఖకు ఆ సాయంత్రం 'మధుమతి దగ్గరనుండి లెటర్ వచ్చింది' అని అమ్మ చెప్పేసరికి అందుకే అంత సంతోషం కలిగింది.

రేఖ గబ గబ ఉత్తరం చించి చదివింది. చాలా చిన్న ఉత్తరం అది.

'డియర్ రేఖా!

నీ కొక సంతోషకరమైన వార్తను తెలియజేయనున్నాను. మా వారికి హైద్రాబాద్‌కు ట్రాన్స్‌ఫరయింది. వచ్చే యిరవయ్యో తారీకుకల్లా ఆయన ఆఫీసులో జాయినవాలి. అందుకే యిల్లు వెతకమని ఒక ఫ్రెండుకు వ్రాసేరు. మేము పందొమ్మిదవ తారీకుకల్లా హైద్రాబాద్‌లో ఉంటాము. అక్కడకు వచ్చేక మా అడ్రెసు తెలుపుతాము.

ఇట్లు,
మధుమతి.'

ఆ ఉత్తరం చూసేక రేఖ ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు. 'అమ్మా! అమ్మా! మధుమతి వచ్చేస్తోందే! మధుమతి వచ్చేస్తోందే' అంటూ యిల్లంతా దండోరా వేసింది.

'మధుమతి వచ్చెయ్యట మేమిటే? ఎక్కడికి వస్తుంది? ఎప్పుడు వస్తుందో?'

'ఎక్కడికేమిటే? హైద్రాబాద్‌కే వస్తోంది. వాళ్ళాయనకు యిక్కడకు ట్రాన్స్‌ఫరయిందిట. ఇరవయ్యో తారీకుకల్లా వాళ్ళు హైద్రాబాద్‌లో ఉంటారట.'

'ఇంకేం? ఇంక చదువూ సంధ్యామాని పొద్దస్తమానం ఆ మధుమతి యింట్లోనే కూర్చో' అంది తల్లి నవ్వుతూ.

'అమ్మో, నాకు కూర్చోవాలనుకున్నా ఆమె కూర్చోనివ్వదమ్మా. నాతో కబుర్లు కబుర్లు చెప్తూ టైము వేస్టు చేస్తుందా? ఆ సమయంలో ఒక కథ వ్రాసేసుకుంటే ఎంత మంచిది! లక్షలాది పాఠకులను మెప్పించవచ్చును! నా ఒక్కదానికోసం అంతమంది ఉత్సాహాన్ని త్యాగం చెయ్యనిస్తానా?'

'ఏమిటే నీ పిచ్చివాగుడు. పోయి చదువుకో. త్యాగాలూ పాడూ ఏమిటా మాటలు? ఐనా లక్షణంగా క్లాసు పుస్తకాలు చదువుకోవలసిన రోజుల్లో అడ్డమైన చెత్తా చదివి లేనిపోని వ్యాపకాలు కల్పించుకుంటున్నావు' అంది విసుక్కుంటూ తల్లి.

'పోవే. నువ్వెప్పుడూ అంతే.' అంటూ మధుమతి హైద్రాబాద్ వస్తోందన్న వార్తను చుట్టుపక్కల వాళ్ళందరికీ చెప్పటానికి బయటకు పరిగెత్తింది రేఖ.

పందొమ్మిదవ తారీకుకి యింకా ఐదు రోజుల వ్యవధి మాత్రమే ఉంది. ఆ ఐదు రోజులూ రేఖ పొందిన ఆర్భాటం అంతా

త్వరలో వెలువడుతోంది!

ఉషశ్రీ ప్రింటర్స్ యాజమాన్యాన

చలనచిత్ర

సినిమా పక్షపత్రిక

40 పేజీలు

విడిప్రతి వెల 80 పైసలు

ప్రముఖ దర్శక-నిర్మాత.
శ్రీ పి. చిన్నపరెడ్డి నిర్వహణలో....
ఫోటో ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటింగుతో...
1/4 రాయల్ సైజుతో ఫిలింఫేర్ సైజులో
సినిమా పంపిణీకి కేంద్రమైన
విజయవాడ నుండి
త్వరలో వెలువడుతోంది!
ప్రతి పట్టణములో
ఏజంట్లు కావలెను.

వివరాలకు:
సర్క్యులేషన్ మేనేజర్
చలనచిత్ర
పోస్టుబ్యాగ్ నెం: 4, విజయవాడ-520002

రంగుల కల

యింతా కాదు. ఎప్పుడు పంధొమ్మిదవ తారీకు వస్తుందా ఎప్పుడు మధుమతి హైద్రాబాద్‌లో అడుగుపెడుతుందా అని ఒకటే తహతహ. మధుమతి రాకతో హైద్రాబాద్ నగరానికే ఒక కొత్త అందం వస్తుందని భావించ సాగింది రేఖ. అంత గొప్ప రచయిత్రి ఉండే ఊళ్లో ఉండటానికి తను ఎంత అదృష్టవంతురాలో అని కూడా అనుకుంది.

మధుమతి తనకి దగ్గర కాబోతుందన్న వార్త తెలిసిన దగ్గరనుండి ఆమె ఎలా ఉంటుందో, ఆమె కుటుంబ జీవితం ఎలా ఉంటుందో అన్న ఆలోచనలు రేఖలో మొదలైనయ్. అంతకుముందు మధుమతిని గురించి రచయిత్రిగా తప్ప స్త్రీగా ఎన్నడూ ఆలోచించలేదు. కాని ఆమె తనకు సన్నిహితురాలు కాబోతున్న విషయం తెలిసేక తోటి స్త్రీగా ఆమె తనమీద ఎలాటి ముద్ర వేస్తుందోనన్న ఆలోచనకూడా రేఖలో తలెత్తింది.

మధుమతి రూపురేఖలను గురించి స్పష్టమైన అభిప్రాయాలేవీ ఏర్పడక పోయినా ఆమె తప్పకుండా అందగత్తె అయి ఉంటుందన్న నమ్మకం రేఖకుంది. మధుమతిని తలచుకున్నప్పుడల్లా ఒక తేజోవంతమైన రూపు ఆమె కళ్ళముందు కదిలేది. తెల్లని దుస్తులు ధరించి చిరునవ్వులు చిందించే ఒక అద్భుతమైన సౌందర్యరాశిని ఆమె ఊహించుకునేది.

ఆ తేజోమూర్తిని, ఆ సౌందర్యరాశిని ఎప్పుడు చూస్తామా అని తహతహలాడుతూండగానే పంధొమ్మిదవ తారీకుకూడా గడచిపోయింది. ఇరవయ్యో తారీకు ఉదయం నిద్రలేవగానే రేఖకు వచ్చిన మొదటి ఆలోచన 'నిన్న రాత్రికల్లా మధుమతి హైద్రాబాద్ వచ్చి ఉంటుంది' అని.

ఆమె హైద్రాబాద్ వచ్చింది. కాని యేం లాభం! ఈ క్షణంలో వెళ్లి ఆమెను చూడలేదుకదా? అబ్బ! పెద్ద పెద్ద నగరాల్లో ఉంటే ఎన్ని యిబ్బందులో! ఎవరేమూలం ఉన్నదీ తెలియదుగదా. అదే పల్లెటూరు అయినట్లయితే యీ పాటికి పరుగెత్తుకు వెళ్లి మధుమతి యింట్లో వాలేదికదూ?

అలా పిచ్చిపిచ్చిగా ఆలోచించుకుంటూండగా

(36వ పేజీ చూడండి)

రంగులకల

(10వ పేజీ తరువాయి)

[illegible] తిరుమా [illegible]

[illegible] మధుమతి ఒక కార్డు వ్రాసింది. తమ యింటి అడ్రెసు తెలియ జేస్తూ ఒక సాయంత్రం వీలు చేసుకుని తమ్మని వ్రాసింది.

'ఎప్పుడో ఎందుకు? ఈ సాయంత్రమే వెళ్తాను' అనుకుంది రేఖ.

మధుమతిని చూడాలన్న ఆనందంలో ఆమెకు కాలేజీకికూడా వెళ్ళి బుద్ధికాలేదు. తప్పనిసరిగా వెళ్ళినా ఆమె మనసు క్లాసులో వింటున్నా పాఠంమీద ఏమాత్రం లగ్నం కాలేదు.

ఎలాగో నాలుగు గంటలకు కాలేజీనుండి బయటపడ్డాక యింటికివెళ్ళి సాధ్యమైనంత అందంగా అలంకరించుకుని ఉన్నవాటిలో ఖరీదైన చీరను కట్టుకుని మధుమతి అడ్రెసు చేతబట్టుకుని రిక్షాఎక్కి బయలు దేరింది రేఖ.

ఆమె యిచ్చిన నంబరుగల యింటిని తెలుసుకోవటానికి అరగంట పట్టింది రేఖకు. 'ప్రఖ్యాత రచయిత్రి మధుమతి యిక్కడకు వచ్చినట్లు ఎవరికీ తెలియదా? యింటి నంబరు చెప్పకపోయినా ఆ పేరు వినగానే ఆమె యిల్లేదో చూపించేవాళ్ళు ఒక్కరూ లేరే' అన్న ఆలోచన ఆ అర గంటలోనూ ఆమెను వేధించసాగింది. కావాలిసిన ఆ సమయంలో ఆమె నీరు బొల్లేగా అయింది. కొన్నాళ్ళు పాతేగాని ముట్టు వక్కాల వాళ్ళందరికీ తెలియదు' అని సరి పెట్టుకుంది.

తీరా ఆ నంబరుగల యింటిని చూసేక అది మధుమతి యిల్లా కాదా అన్న సందేహం కలిగింది రేఖకు. పాతకాలం నాటి సున్నం వెలిసిపోయిన చిన్న డాబా. ఆ డాబా చుట్టూ మురికి కాలవలు, రోడ్డునిండా చెత్తాచెదారం. ఇలాంటి పరి సరాలలో, యింత పాత యింట్లో—లక్షలాది పాఠకులను మెప్పించే రచనలను చెయ్య గలిగిన వ్యక్తి ఎలా నివసిస్తుందో తనకి అంతుపట్టలేదు.

ఐనా మధుమతి యిచ్చిన నంబరుగల యిల్లు అదే కనుక తప్పనిసరిగా కొయ్య గేటును తెరచుకుని మెల్లగా లోపలికి ప్రవేశించింది. ఆ గేటును తెరుస్తున్న ప్పుడు దానిని మూసి ఉంచటంకోసం దానికి కట్టిన గుడ్డపీలికను చూసి మనసు అదోలా అయిపోయింది రేఖకు.

ఒక ఆరేళ్ళపాప బయటకు వచ్చింది. బహుశా యింటివాళ్ళ పిల్ల అయి ఉంటుం దనుకుని 'రామ్మూర్తిగారు అద్దెకు ఉంటున్నది యీ యింట్లోనేనా?' అని అడిగింది రేఖ.

'రామ్మూర్తిగారు ఆఫీసునుండి యింకా రాలేదు. మా అమ్మ ఉన్నది యింట్లో.

నటరత్న ఎన్. టి. రామారావుగారి సోదరులు, ప్రముఖ చలనచిత్ర నిర్మాత శ్రీ త్రివిక్రమరావుగారు తమ పుత్రిక చి. సౌ. మీనాక్షిని, కీ. శే. పి. కృష్ణయ్య, శ్రీమతి శేషారత్నమ్మగారల పుత్రుడు చి. శ్రీనివాసరావు (పి హెచ్.డి. ఇంజనీరింగ్ లాస్ఏంజలిస్)కు ఇచ్చి తిరుచానూరులో 3-8-73 తేదీన వైభోపేతంగా వివాహం జరిపించినప్పటి చిత్రం.

[illegible] [illegible] [illegible]

అదిరిపడింది రేఖ. 'ఏమిటి? పీచుడి ముక్కుతో, మాసిన బట్టలతో ఉన్న యీ నల్లని పాప మధుమతి కూతురా?'

రేఖ యింకా తేరుకోకముందే పాప లోపలికి పరుగెత్తుకు వెళ్ళి తల్లి చెయ్యి పట్టుకుని వచ్చింది 'అమ్మా—ఆంటీ అదుగో!' అంటూ.

'మధుమతిగారు...'

'నేనే మధుమతిని. మీ పేరు...'

'రేఖ'

'ఓ! రేఖా! రండి.' ఆనందంగా ఆహ్వా నించింది మధుమతి

రేఖ అయోమయంగా లోపలికి నడి చింది.

'ఈమె... ఈమె... మధుమతి ... ఎలా? అసంభవం' అంటోంది ఆమె మనసు.

'కాదు. ఈమె మధుమతే' అని వివేకం నచ్చచెప్తోంది.

ఎంతో అద్భుతమైన సౌందర్యంతో వెలిగిపోతుంది అనుకున్న మధుమతి అంత సామాన్యంగా ఉందేమిటి? పోనీ అందం సంగతటుంచి కనీసం తను ఊహించుకున్న తేజస్సులో నూరోవంతైనా ఈమెలో లేదే. అబ్బ! ఇల్లు ఎంత పేదగా ఉంది! పగుళ్ళుబారిన గోడలు, అక్కడక్కడ గంటలుపడిన పాతకాలంనాటి నాపబండలు పరచిన నేల...రంగు వెలిసిన పేము కుర్చీలు, దండేలకి వేళ్ళాడుతున్న మాసిన బట్టలు...

'అతి కష్టంమీద యీమాత్రం యిల్లు దొరికింది. అద్దె లెంభై రూపా యలు. రెండే రెండు గదులు. బాత్‌రూమ్ కూడా సెపరేట్‌గా లేదు. మాకూ యింటి వాళ్ళకీ కలిపి ఒకటే...ఐనా ఫరవాలేదు. ఇంటివాళ్ళు మంచివాళ్ళలాగానే ఉన్నారు. ఈ మాత్రం సౌకర్యంగల యిల్లు దొరుకు తుందని మేము అనుకోలేదు...' అంటున్న మధుమతిలో 'ఈ యిల్లు నాకు నచ్చింది' అన్న సంతృప్తి తొంగి చూస్తోంది.

'పిల్లలెంత మంది?' ఎలాగో నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటూ అడిగింది రేఖ.

'ఇద్దరు. అదిగో ఆ పాప పెద్దది. దాని పేరు సుమతి. తరువాత అబ్బాయి.

[illegible] మధుమతి.

రఘు కూడా సరదాగానే ఉన్నాడు. రెండు ముక్కులమీద ఏమిటి కారుతూ పెద్దదిగా వున్నంటే పైకి పీల్చి తిరగబెట్టుకున్నాను. 'హైదరాబాద్ వచ్చిన దగ్గరనుండి పిల్లలకు జలుబు చేసింది, వీళ్ళు కొత్త కదా' అంటూ వాడి ముక్కును తన పమిట చెంగుతో తుడిచింది మధుమతి.

'వారింకా ఆఫీసునుండి రాలేదు. వచ్చే టైమయింది.' అన్నది బయటకు చూస్తూ.

'ఏ ఆఫీసులో ఉద్యోగం చేస్తున్నారు? ఏం ఉద్యోగం?' అడిగింది రేఖ.

'ప్రైవేట్ కంపెనీలో క్లర్కుగా పని చేస్తున్నారు. నెలకు నాలుగువందల జీతం' అంది మధుమతి.

ఐదు నిమిషాల్లో కాఫీ కలిపి తీసుకువచ్చింది మధుమతి.

అది చూసి పిల్లలిద్దరూ 'అమ్మా నాకు కాఫీ' అంటూ రాగాలు తీశారు.

'ఇప్పుడేగా మీరు త్రాగేరు. ఇలా తాగితే ఆరోగ్యం పాడవుతుంది!' అంటూ పిల్లలను విసుక్కుంది మధుమతి.

ఆమె ఇంకా ఏదో అంటుంటే రఘు మాత్రం 'కాఫీ కాఫీ' అంటూ మారాం చేస్తూనే ఉన్నాడు.

'పోనీ ఇవ్వండి కాస్త. రా, బాబూ, పోస్తాను' అంటూ పిలిచింది రేఖ.

'వద్దు. అలా మాటి మాటికీ యిస్తే ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది' అన్నది మధుమతి.

'ఆరోగ్యం' అన్న తరువాత యింక రేఖకు కాఫీ యివ్వమని బుద్ధి కాలేదు.

మారాం చేస్తున్న బాబును విసుక్కుంటూ, గద్దిస్తూనే రేఖతో కబుర్లు చెప్పసాగింది మధుమతి.

అన్నీ సంసారపు గొడవలే! సెలవులకి వెళ్ళినప్పుడు ఒకసారి పిల్లలు మూడుపూటలా అన్నం తినడం వల్ల కడుపులు ఉబ్బరించి అనారోగ్యం పాలయ్యారట.

[illegible] ఆరోగ్యం బాగుండి వదినే [illegible] మధ్య టైఫాయిడ్ వచ్చింది. అప్పటినుండి అన్నాలు పెట్టడం విరమించి రొట్టెలే పెడుతోంది మధుమతి — రాత్రి పూట మాత్రం. వారి ఆరోగ్యం ముఖ్యమట. అందుకే రోజూ అంతంత మాత్రంగానే ఉంటుందట.

తనకి కామెర్లు వచ్చి బాగా నీరసపడిందట. ఓ పూట అన్నం మానేద్దామా అంటే ఉపవాసం ఉంటే ఇంట్లో చాకిరీ చేసుకునే ఓపిక ఉండదట. పైగా యిది చాలక నడుం నొప్పి ఒకటి. పడుకుంటే నడుం నొప్పి యింకా ఎక్కువ అవుతుందన్నాడట డాక్టరు. అందువల్ల రోజూ తను సేమ్యా జావ వేసుకుని తాగుతోందిట.

ఇంతలో మధుమతి భర్త ఆఫీసునుండి వచ్చేడు.

'ఈమె రేఖ' అంటూ పరిచయం చేసింది. తన ఉత్తరాలన్నీ చదివే ఉంటాడు. అందుకే అతని ఎరిగినట్టే చూసి పలకరించేడు!

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో

త్వరగా కరుగుతుంది,
త్వరగా ఇముడుతుంది

కనుకనే మామూలు బిళ్ళల కన్నా
రెట్టింపు త్వరగా పనిచేసి నొప్పిని తొలగిస్తుంది.

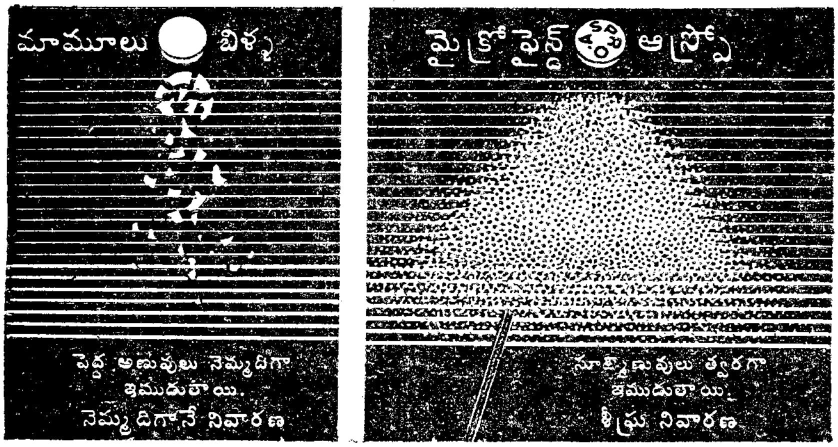

మామూలు బిళ్ళల వలెగాక, ఆస్ప్రో అతి సూక్ష్మమైన అణువులు త్వరగా ఇముడుతాయి. నొప్పిని కలిగించే చోటుకు శీఘ్రగతిని చేరి సత్వర నివారణ కలిగిస్తాయి.

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను: తలనొప్పి • ఒళ్ళు నొప్పి • జలుబు • ఫ్లూ • కీళ్ళ నొప్పులు • గొంతు నొప్పి • పంటి నొప్పులకు వాడండి.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు బిళ్ళలు. అవసరమైతే మళ్ళీ వేసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక బిళ్ళ లేక మీ డాక్టరు సలహా ప్రకారం వేసుకోవాలి.

నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తొలగించడానికి
ఆస్ప్రో మాత్రమే మైక్రోఫైన్డ్ చేయబడినది

నికొలస్ (N) తయారు

రంగుల కల

మధుమతిని చూసినప్పుడు ఎంత నిరుత్సాహం కలిగిందో, ఆమె భర్తను చూసేక అంతకు రెట్టింపు నిరుత్సాహం కలిగింది రేఖకు.

మధుమతి భర్త అంటే సినిమా హీరోలా ఉంటాడనీ, గోల్డ్ ఫ్లేక్ సిగరెట్ కాలుస్తూ ఉంగరాల జుట్టుతో ఖరీదైన వాచీతో...ఏమేమో ఉంటాడని ఊహించుకున్న రేఖకు అతి సామాన్యంగా కాటన్ బట్టలు కట్టుకుని మామూలు వాచీ పెట్టుకుని ఉన్న సామాన్యుణ్ణి చూసేక ప్రాణం ఉసూరుమనిపించింది. ఇంక మధుమతే నయం. అనుకుంది.

చీకటి పడేవరకు ఉండి 'మళ్ళీ ఆదివారం వస్తాను' అని లేచింది రేఖ.

భార్యా భర్తలిద్దరూ ఆమెను గేటు వరకు సాగనంపేరు. వాళ్ళ దగ్గర సెలవు తీసుకుని వెళ్తూ ఓసారి వెనక్కి చూసిన రేఖకు గేటుకున్న గుడ్డపీలికను, దాని ముందు పిల్లలను పట్టుకుని నిల్చున్న ఆ దంపతులను, తను నడుస్తున్న రోడ్డు కిరువైపులా ఉన్న మురికి చెత్త చెదారాన్ని చూస్తుంటే మనసు ముక్కలైపోయింది.

మధుమతిని గురించి తను ఎంతగా ఊహించుకుంది! పెద్ద బంగళా. అల్సేషియన్ కుక్కలు, నౌకర్లు వగైరా లేకపోయినా అందమైన చిన్న యిల్లు, ఒక సోఫా సెట్టు, ఇంటి చుట్టూ చిన్న పూలతోటా గల యింట్లో ఆమె ఉంటే బాగుండుననుకుంది. పైగా తానక్కడ ఉన్న రెండు గంటలలోనూ సంసారాన్ని గురించే మాట్లాడింది తప్ప తన రచనలను గురించి యేమీ మాట్లాడలేదు. ఒక్కసారి మాత్రం 'ఈ మధ్య వ్రాయటానికి తీరిక ఉండటం లేదు' అన్నది. అంతే! ఆనాటి పరిసరాల్లో, ఆ యిరుకు గదిలో అంత మంచి ఆలోచనలు ఎలా వస్తాయ్ అనుకుంది.

కాని రేఖలోని ఆ నిరుత్సాహం ఎంతో సేపు ఆమెను కుంగదీయలేదు. 'ఆమె అందంగా లేకపోతేనేం? అందమన్నది భౌతికమే అని ఎందుకనుకోవాలి? ఆమె శరీరంలో లేని సౌందర్యం ఆమె మేధస్సులో ఉంది కదా' అనుకుంది.

'రచయిత్రి అయినంత మాత్రాన దేవతలాగా ఉండాలని ఎక్కడ ఉంది? [illegible]

[illegible] పెద్దది అవుతుందా?' అని సరిపెట్టుకుంది.

ఏమైనా, వింతగా సరిపెట్టుకుందా మనుకున్నా ఆమెలో ఏమూలో అసంతృప్తి తొంగిచూస్తూనే ఉంది.

తరువాత ఆదివారం వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు బయట తీగలో బట్టలు ఆరవేసి ఉన్నాయ్. ఆ బట్టలలో మధుమతి చీరకూడా ఉంది. ఆమె చీరకు రెండు చిరుగులున్నాయ్. ఆ చిరుగులను చూస్తూనే రేఖ గుండె ఎందుకో కలుక్కుమంది. తాము కూడా ఏమంత ధనవంతులు కారు. చిరిగిన చీరలను కుట్టుకుని కాలేజీకి కట్టుకు వెళ్ళటం తనకేం కొత్తకాదు. కాని తన ఆరాధ్య రచయిత్రి కనీసం యింట్లోనైనా చిరిగిన చీర కట్టుకుంటుందన్న ఆలోచనను ఏమాత్రం సహించలేకపోతోంది రేఖ మనసు.

భర్త కూడా ఆదివారం అవటంవల్ల యింట్లోనే ఉన్నాడు. దంపతులిద్దరూ రేఖను సంతోషంగా ఆహ్వానించారు. ఎన్నెన్నో కబుర్లు చెప్పారు. తనకి చాలా దగ్గర బంధువులతో స్నేహితురాలితో మాట్లాడుతున్నట్లున్న వాళ్ళను చూసేక ఆమె మనసులో ముసురుకున్న ఆలోచనా మేఘాలు చాలావరకు చెల్లాచెదరై పోయినయ్.

రంగుల కల

వాళ్ళ ఆత్మీయత ఆమెను ముగ్ధురాలిని చేసింది.

తను వ్రాస్తున్న నవల నాలుగు కాగితాలు చూపించింది మధుమతి. దిట్ట కాగితాల్లో ఉన్న ఆ పేపర్లను చూసేక మళ్ళీ బాధనిపించింది రేఖకు.

'మీ రచనలమీద ఆదాయం బాగా వస్తుందా?' అనడిగింది రేఖ.

'ఈ తెలుగుదేశంలో రచనలమీద ఆదాయం వస్తుందని ఊహించుకోవటం కన్నా తెలివితక్కువ మరొకటుండదు. ఏదో రచయితలన్న పేర్లు ఉండాలని నామినల్‌గా యిస్తారే తప్ప వాళ్ళిచ్చే పారితోషికం ఏ మూలకీ చాలవు' అంది మధుమతి.

'మధుమతి కిప్పుడున్నంత పేరు ప్రతిష్ఠలు గల రచయితగాని, రచయిత్రిగాని ఏ అమెరికాలోనో ఉన్నట్లయితే తన రచనల ద్వారా జీవితానికి సరిపడ్డ డబ్బును సంపాదించవచ్చు' అన్నాడు రామమూర్తి.

'కనీసం మధుమతి కోసమైనా ఇండియా ఒక్కసారిగా అమెరికా అయిపోతే బాగుండును' అనుకుంది రేఖ. ఆమెకి సినిమా రంగంలో కూడా నటీనటులకిచ్చే డబ్బులో పదోవంతు కూడా రచయిత కివ్వటాని కిష్ట [illegible]

[illegible] సామ్యతను తలుచుకుని మరింత బాధపడి పోయింది.

'మనదేశం దౌర్భాగ్యమే అంత. మేధా సంపన్నులైన ఉపాధ్యాయులకూ, రచయితలకూ, సైంటిస్టులకూ తగినంత పోషణ లేదు. నల్లబజారులో వ్యాపారం చేసేవాళ్ళకు, కల్లబొల్లి కబుర్లు చెప్పే రాజకీయ నాయకులకు యిచ్చేపాటి గౌరవాన్ని కూడా వీళ్ళకివ్వరు' అన్నాడు రామమూర్తి.

మరో రోజు మధుమతి యింటికి వెళ్ళేసరికి లోపలినుండి మధుమతి అరుపులు, పిల్ల ఏడుపు వినబడి గుమ్మంలోనే నిలబడి పోయింది రేఖ.

'ఛీ! ఛీ! దరిద్రపు ముండా! ఎన్నిసార్లు చెప్పినా అంతే కదా' అంటూ బడ బడ దెబ్బలు వేయటం, ఆ పిల్ల గట్టిగా ఏడవటం జరిగేసరికి వెంటనే లోపలికి వెళ్ళింది రేఖ.

వంట మనిషేమో ఉంది యువతకు వచ్చినట్లు మధుమతి ఆకారమే చెపోంది.

'అయ్యో, ఎందుకలా కొడతారు? ఏం చేసింది పాపం?' అనడిగింది రేఖ.

'బయట తీగలో వడియాలు ఎండపెడితే యిదిపోయి అందులో చెంబెడు నీళ్ళు పోసింది' అంది మరో అయిదు నిమి

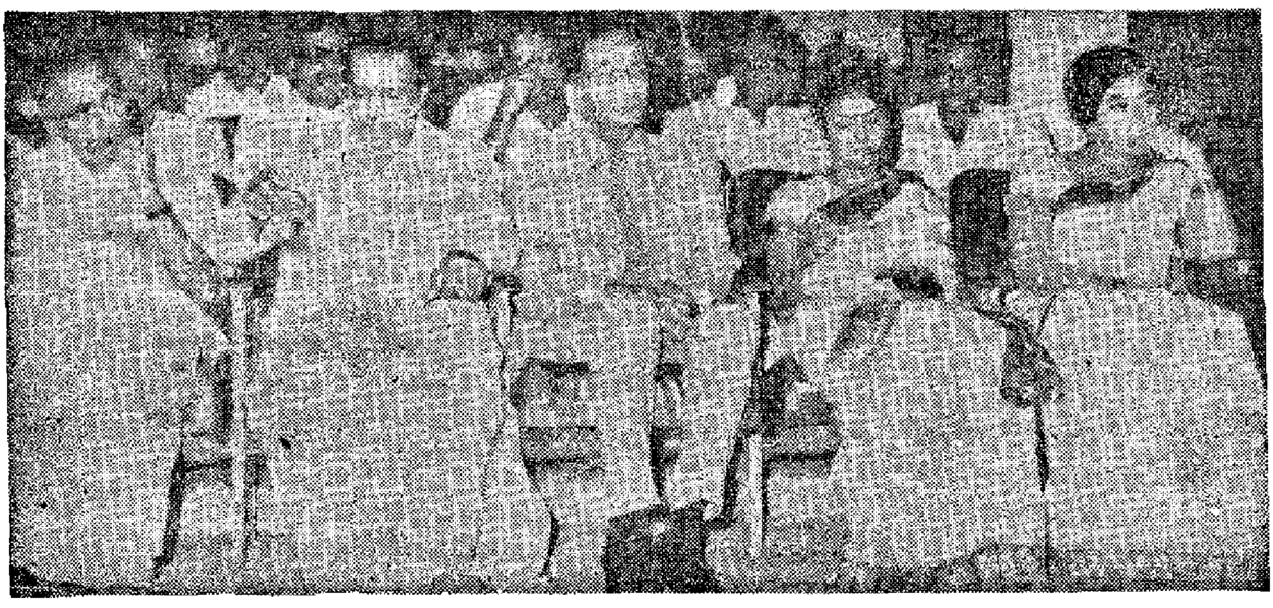

ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నరు సలహాదారు శ్రీ హెచ్. సి. సరీన్‌ని మద్రాసులో కలుసుకున్న తెలుగు [illegible] నటీమణులు శారద, వాణిశ్రీలని కూడా చిత్రంలో చూడవచ్చు. (ఫోటో: [illegible])

కే. వి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యులుగారి

"మేల్ మాయిల్ మందు"

తెల్లరంగు, ఎఱ్ఱరంగు, పొడలు, మచ్చలు,

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిణి

వివరములకు

సిద్ధ డాక్టర్ కే. వి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్స్

6/22, మేల్‌మాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

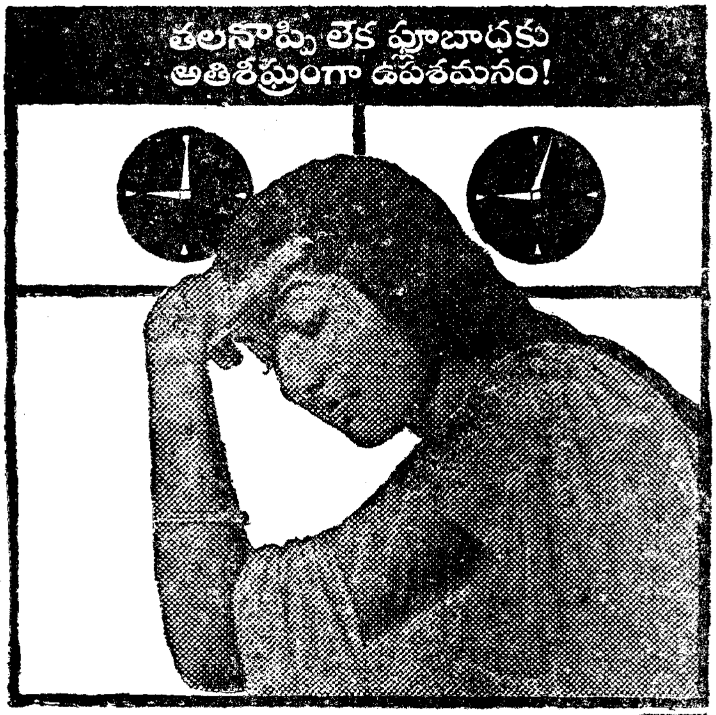

శాలోఫెన్

బాధానివారిణి మాత్రలు

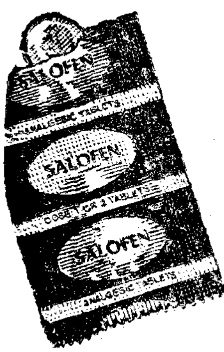

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తయారీ

శాలోఫెన్ తలనొప్పి, ఫ్లూ, పంటినొప్పి, ఒళ్ళు నొప్పులకు అతి నిశ్చయంగా, శీఘ్రంగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. అది నిరపాయకరమైనది. శాలోఫెన్ డాక్టర్లు సిఫారసు చేసే పటుత్వమైన ప్రశస్తి కలిగియుంది.

HDS/AS/1929 TEL

రంగుల కల

పిలిచాకా వణుకుతూ, పిల్లవంక ఉరిమి ఉరిమి చూస్తూనే ఉంది మధుమతి.

ఆ దృశ్యం రేఖకు చాలా కష్టాన్ని కలిగించింది. పిల్లలను దైవస్వరూపులుగా భావిస్తూ, రచయితలు వారిని ఎంతో ప్రేమగా చూస్తారని, చిన్నతనంనుండి కూడా పిల్లలకు తగినంత స్వేచ్ఛనిచ్చి ఆదరించి వాళ్ళను గౌరవిస్తారని ఆమె అభిప్రాయం. కాని మామూలు స్త్రీలందరి లాగానే మధుమతికూడా పిల్లలను వొక బారు పదాలతో తిడుతుందనీ, కొడుతుందనీ తెలిసాక ఆమెకు చాలా బాధనిపించింది.

మరోరోజు ఆమె వెళ్ళేసరికి మధుమతి గోడకానుకుని చాపమీద కూర్చుని ఏదో కథ వ్రాస్తోంది. మధ్యమధ్య కాగితాలను లాగబోతున్న రఘుని వంటింట్లో గిన్నెలు సర్దుతున్న సుమతిని గట్టిగా కేకలు వేస్తోంది. ఆమె పక్కనే అప్పడాలపిండి, పీట, కర్రా ఉన్నాయ్.

'రండి కూర్చోండి. ఇవ్వాళ అప్పడాలు వత్తుదామనుకున్నాను. రాత్రి వ్రాయగా మిగిలిన కథ ఉంటే పూర్తిచేసి ఆ తరువాత వత్తవచ్చులే అని వ్రాస్తున్నాను' అంటూ లేచి కాగితాలను పెన్నును గూట్లో పెట్టింది.

అప్పడాల పీటముందు కూర్చుంది మధుమతి.

అప్పడాలు వత్తుతూ మధ్యమధ్య పిల్లల్ని గదమాయిస్తూ, రేఖతో మాటాడింది మధుమతి.

'మిమ్మల్ని మా కాలేజీ యూనివర్శిటీ నాడు ఆహ్వానిద్దామనుకుంటున్నాం. నేను స్టూడెంట్సు యూనియన్ సెక్రటరీని' అంది రేఖ.

'అమ్మో, నేను కాలేజీకి రావటమే? అంతమంది ముందు మాట్లాడటమే చేత కాదు నాకు' అంది మధుమతి.

'ఫరవాలేదు. భయపడకండి — అందరూ ఆడపిల్లలేగా. మగవాళ్ళెవరూ ఉండరు.'

'ఆడపిల్లలైతేనేం, అందరూ చదువు కున్నవాళ్ళు. రేపో మాపో యూనివర్శిటీ డిగ్రీ పుచ్చుకోబోతున్నవాళ్ళు కూడాను.'

'డిగ్రీలిచ్చే విజ్ఞానంకన్న మీకు మీ మేధాశక్తి [illegible]

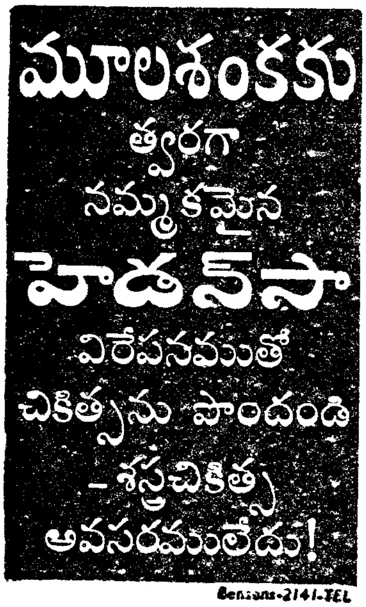

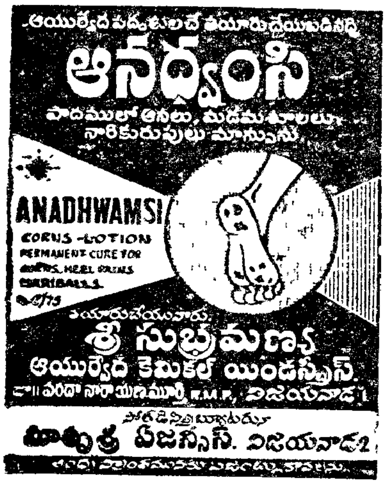

రంగుల కల

చాలా తక్కువగానే తెలుసుకున్నారు. మీకు తెలిసినదాన్ని ప్రాతరూపంలో పెట్టినట్లే—మాట్లాడండి' అంది రేఖ.

'ప్లీజ్. నన్ను బలవంతపెట్టకండి. నాకసలు స్టేజిమీద నిలబడటానికే భయం' అంది మధుమతి గాభరాపడుతూ.

ఆ క్షణంలో మొదటిసారిగా మధుమతి అంటే చిన్నచూపు కలిగింది రేఖకు. తాను తనలో ఉన్నతంగా ఊహించుకున్న మధుమతి తనలాంటి అమ్మాయిముందు, మామూలు సేతలముందు భయపడుతోందంటే ఏమనుకోవాలి?

కాని వెంటనే రేఖ మరోరకంగా కూడా ఆలోచించింది. పదిమందిముందూ వేదిక మీద నిలబడి మాట్లాడలేనంతమాత్రాన ఒక వ్యక్తిలో గొప్పతనం లేదని ఎలా అనుకోవటం? ఆ మాటకివస్తే స్టేజిమీద నిలబడి మాట్లాడేవాళ్ళంతా గొప్పవాళ్ళేనన్న రుజువేమిటి? ఒక్కొక్క మనిషిలోని గొప్పతనం ఒక్కోరూపం వ్యక్తమవుతుంది. కొందరు గొప్పగా మాట్లాడతారు. కొందరు గొప్పగా వ్రాస్తారు. మరికొందరు ఈ రెండూ చేతకాకపోయినా గొప్పపనులుచేసి తమ గొప్పతనాన్ని ప్రదర్శిస్తారు.

అందరిలోనూ అన్ని రకాల గొప్పతనం ఉండాలని ఆశించటం తెలివి తక్కువ అని సరిపెట్టుకుంది రేఖ.

ఏది ఏమైనా నాలుగు నెలలు మధుమతితో స్నేహంచేసి ఆమె జీవితాన్ని పరిశీలించిన తరువాత రేఖకు చాలా ఆశాభంగమే కలిగింది.

ఎంతో అందంగా ఉంటుందనుకున్న రచయిత్రి అతిసామాన్యంగా ఉండటం, అందాల రాకుమారుడిని పెళ్ళాడి ఊహలలో ఉంటుందనుకున్న ఆమె మామూలు గుమాస్తాను పెళ్ళాడటం. కళ్ళలోనే ఎంతో ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దుకుందనుకున్న ఆమె మామూలు స్త్రీలా వాళ్ళమీద విసుక్కోవటం, కొట్టటం, చల్లగాలిలో వెన్నెల రాత్రిళ్ళలో శేష గిరి సంధ్యానమయూఖ తీయని ఊహలలో తేలిపోయే కలలలో తపనలు చేస్తుందనుకున్న రచయిత్రి అన్నీ దాలు వత్తుతూ. పిల్లవాడి చీమిడి ముక్కును పమిటచెంగుతో తుడుస్తూ మధ్య మధ్య తెప్పమూ చిక్కినప్పుడల్లా కథలు వ్రాస్తుందనీ, ఎక్కడో పరవాసన లేని ఒక ప్రశాంత ప్రదేశంలో నందనంలాటి యింట్లో, తివాచీ మీద కూర్చుని వ్రాస్తుందనుకున్న రచయిత్రి మురికి కాలవల మధ్య చెత్తాచెదారం గల రోడ్డు పక్కన ఉండే ఒక పాతయింట్లో ఉండటం; ఎప్పుడూ ఎవరు వెళ్ళినా సాహిత్యాన్ని గురించి, కళలను గురించి మాట్లాడుతుందనీ, విజ్ఞానదాయకమైన చర్చలతోనే కడుపు నింపుకుంటుందనీ ఊహించుకున్న ఆమె కేవలం కూరగాయల ధరలను గురించి పాలలో నీళ్ళను గురించి సీరియస్‌గా మాట్లాడటం ... అన్నీ రేఖకు ఆశ్చర్యంతో పాటు బాధనుకూడా కలిగించినయ్.

మధుమతి దగ్గర చనువు ఏర్పడటంవల్ల తను ఆమెను గురించి ఎలా ఊహించుకున్నదీ, ఆ ఊహలు ఎలా తల్లక్రిందులయిందీ తనకి దానివల్ల ఎంత ఆశాభంగం కలిగిందీ అన్నీ చెప్పింది రేఖ.

విని నవ్వింది మధుమతి. 'ఇంద్రధనుస్సు ఎందుకంత అందంగా ఉంటుందో తెలుసా? అది మెరిసేది ఆకాశంలో కనుక, అంతే కాదు. అన్ని రంగులున్నా సామాన్యపరిస్థితులలో తెల్లగానే కనపడే కాంతి కిరణాలలాటివి. విశిష్ట లక్షణాలున్న వ్యక్తులైనా నిత్య జీవితంలో అతిసామాన్యంగా ఉండక తప్పదు రేఖా! రచయిత్రిగా నా మేధస్సు ఎలాంటిదైనా వ్యక్తిగా నా జీవితం అతి సామాన్యమైనది. నా రచనలలో నాలోని రచయిత్రిని మాత్రమే చూడగలిగేవు. ఇప్పుడు నాలోని స్త్రీని చూస్తున్నావు. అందుకే నీకింత బాధగా ఉంది' అన్నది.

ఆమె మాటలు వింటుంటే ఆమెను కేంద్రంగా తీసుకుని అల్లుకున్న కలలకు రంగులన్నీ ఒక్కొక్కటిగా కరిగిపోతున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది రేఖకు. ●